SKLEP SPLOŠNEGA SODIŠČA (veliki senat)

z dne 7. septembra 2010*

V zadevi T-539/08,

Etimine SA s sedežem v Bettembourgu (Luksemburg),

in

AB Etiproducts Oy s sedežem v Espooju (Finska),

ki ju zastopata C. Mereu in K. Van Maldegem, odvetnika,

tožeči stranki,

ob sodelovanju

* Jezik postopka: angleščina.

Borax Europe Ltd s sedežem v Londonu (Združeno kraljestvo), ki jo zastopata K. Nordlander, odvetnik, in S. Kinsella, solicitor,

intervenientka,

proti

Evropski komisiji, ki jo zastopata P. Oliver in D. Kukovec, zastopnika,

tožena stranka,

ob intervenciji

Kraljevine Danske, ki jo zastopa B. Weis Fogh, zastopnica,

intervenientka,

zaradi predloga za delno razglasitev ničnosti, po eni strani, Direktive Komisije 2008/58/ES z dne 21. avgusta 2008 o trideseti spremembi Direktive Sveta 67/548/EGS o približevanju zakonov in drugih predpisov v zvezi z razvrščanjem, pakiranjem in označevanjem nevarnih snovi za namen njene prilagoditve tehničnemu napredku (UL L 246, str. 1), in po drugi strani, Uredbe Komisije št. 790/2009 z dne 10. avgusta 2009 o spremembi Uredbe (ES) št. 1272/2008 Evropskega parlamenta in Sveta o razvrščanju, označevanju in pakiranju snovi ter zmesi z namenom njene prilagoditve tehničnemu in znanstvenemu napredku (UL L 235, str. 1), v delu, v katerem ta akta spreminjata razvrstitev nekaterih boratov,

SPLOŠNO SODIŠČE (veliki senat),

v sestavi M. Jaeger, predsednik, J. Azizi (poročevalec), A. W. H. Meij, M. Vilaras, N. J. Forwood, sodniki, M. E. Martins Ribeiro, sodnica, M. O. Czúcz, sodnik, I. Wiszniewska-Białecka, I. Pelikánová, E. Cremona, I. Labucka, sodnice, S. Frimodt Nielsen in K. O'Higgins, sodnika,

sodni tajnik: E. Coulon,

sprejema naslednji

Sklep

1 Tožeči stranki, družbi Etimine SA in AB Etiproducts Oy, s tožbo izpodbijata zakonitost razvrstitve nekaterih boratov kot nevarnih snovi (v nadaljevanju: izpodbijane

razvrstitve), ki so bile najprej navedene v Prilogi I k Direktivi Sveta 67/548/EGS z dne 27. junija 1967 o približevanju zakonov in drugih predpisov v zvezi z razvrščanjem, pakiranjem in označevanjem nevarnih snovi (UL L 196, str. 1), preden so bile navedene v Prilogi VI k Uredbi (ES) št. 1272/2008 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. decembra 2008 o razvrščanju, označevanju in pakiranju snovi ter zmesi, o spremembi in razveljavitvi direktiv 67/548/EGS in 1999/45/ES ter spremembi Uredbe (ES) št. 1907/2006 (UL L 353, str. 1).

2 Izpodbijane razvrstitve so bile vnesene z Direktivo Komisije 2008/58/ES z dne 21. avgusta 2008 o trideseti spremembi Direktive Sveta 67/548 (UL L 246, str. 1, v nadaljevanju: izpodbijana direktiva), povzete pa so bile z učinkom od 25. septembra 2009 v Uredbi Komisije (ES) št. 790/2009 z dne 10. avgusta 2009 o spremembi Uredbe (ES) št. 1272/2008 […] z namenom njene prilagoditve tehničnemu in znanstvenemu napredku (UL L 235, str. 1, v nadaljevanju: izpodbijana uredba) (v nadaljevanju skupaj: izpodbijana akta).

Pravni okvir

Določbe pogodb ES in PEU

3 Člen 230, četrti odstavek, ES določa:

„Fizične ali pravne osebe lahko pod enakimi pogoji sprožijo postopke zoper nanje naslovljene odločbe ali zoper odločbe, ki jih neposredno in posamično zadevajo, čeprav so v obliki uredbe ali odločbe naslovljene na drugo osebo.“

4 Člen 263, četrti odstavek, PDEU določa:

„Fizične ali pravne osebe lahko pod pogoji iz prvega in drugega odstavka vložijo tožbe zoper nanje naslovljene akte ali zoper akte, ki se nanje neposredno in posamično nanašajo, in zoper predpise, ki se nanje neposredno nanašajo, a ne potrebujejo izvedbenih ukrepov."

Direktiva 67/548

5 Direktiva 67/548, kakor je bila spremenjena predvsem z Direktivo Sveta 92/32/EGS z dne 30. aprila 1992 o sedmi spremembi Direktive 67/548/EGS o približevanju zakonov in drugih predpisov v zvezi z razvrščanjem, pakiranjem in označevanjem nevarnih snovi (UL L 154, str. 1) in Direktivo 2006/121/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. decembra 2006 o spremembi Direktive Sveta 67/548/EGS o približevanju zakonov in drugih predpisov v zvezi z?razvrščanjem, pakiranjem in označevanjem nevarnih snovi z namenom prilagoditve Uredbi (ES) št. 1907/2006 o registraciji, evalvaciji, avtorizaciji in omejevanju kemikalij (REACH) ter o ustanovitvi Evropske agencije za kemikalije (UL L 396, str. 850), določa pravila o trženju nekaterih „snovi", ki so opredeljene kot „kemičn[i] element[i] in njihove spojine v naravnem stanju ali pridobljene v kakršnem koli proizvodnem procesu, vključno z vsemi dodatki, potrebnimi za ohranjanje obstojnosti izdelkov, in vsako nečistoto, nastalo v uporabljenem procesu, vendar brez vsakršnih topil, ki se lahko ločijo, ne da bi to vplivalo na obstojnost snovi ali spremembo njene sestave".

6 Za ta namen Direktiva 67/548 v skladu s členom 4(1) te direktive vsebuje razvrstitev snovi glede na njihove bistvene lastnosti v skupine, določene v členu 2(2) te direktive. Razvrstitev snovi kot „nevarne“ v Prilogi I k tej direktivi kot prvi pogoj za njeno trženje zahteva, da so na embalaži obvezne označbe, ki vključujejo predvsem simbole za nevarnost, ki jo pomeni uporaba snovi, in standardne stavke, v katerih so omenjeni posebna tveganja, ki izhajajo iz nevarnosti uporabe snovi, in varnostni nasveti za uporabo te snovi.

7 Člen 4(3) Direktive 67/548, v različici, ki je veljala pred različico, ki izhaja iz člena 55(2) Uredbe št. 1272/2008, določa:

„Priloga I vsebuje seznam snovi, razvrščenih v skladu z načeli iz odstavkov 1 in 2, skupaj z njihovo usklajeno razvrstitvijo in označevanjem. Sklep o tem, ali se snov vnese v Prilogo I, skupaj z usklajeno razvrstitvijo in označevanjem, se sprejme v skladu s postopkom iz člena 29 [navedene direktive].“

8 Člen 4(2) Direktive 67/548 določa, da se „[s]plošna načela razvrščanja ter označevanja snovi in pripravkov […] uporabljajo v skladu z merili v Prilogi VI, razen če so nasprotne zahteve za nevarne pripravke opredeljene v posebnih direktivah“.

9 Točka 1.2 Priloge I k Direktivi 67/548 določa:

„Ta priloga določa splošna načela za razvrščanje in označevanje snovi in pripravkov iz člena 4 te direktive […]

Namenjena je vsem (proizvajalcem, uvoznikom, državnim organom), ki se ukvarjajo z metodami razvrščanja in označevanja nevarnih snovi in pripravkov."

10 Točka 4.1.2 Priloge VI k Direktivi 67/548 določa:

„Če ima proizvajalec, distributer ali uvoznik na razpolago informacije, ki kažejo na to, da je treba snov razvrstiti in označiti v skladu z merili iz poglavja 4.2.1, 4.2.2 ali 4.2.3, mora to snov začasno označiti v skladu s temi merili na podlagi ocene dokazov s strani pristojne osebe."

11 V skladu s točko 4.1.3 Priloge VI k Direktivi 67/548 mora „[p]roizvajalec, distributer ali uvoznik […] državi članici, v kateri se snov da v promet, čim prej predložiti dokument, ki povzema vse ustrezne informacije".

12 Točka 4.1.4 Priloge VI k Direktivi 67/548 določa:

„Poleg tega mora proizvajalec, distributer ali uvoznik, ki ima nove podatke, pomembne za razvrstitev in označitev snovi v skladu z merili iz poglavja 4.2.1, 4.2.2 ali 4.2.3, čim prej predložiti te podatke državi članici, v kateri se snov daje v promet."

13 Točka 4.1.5 Priloge VI k Direktivi 67/548 določa:

„Da bi čim prej dobili usklajeno razvrstitev za Skupnost s postopkom iz člena 28 te direktive, naj države članice, ki imajo na razpolago ustrezne informacije, ki utemeljujejo razvrstitev snovi v eno od teh skupin, če jih predloži proizvajalec ali ne, čim prej posredujejo take informacije Komisiji, skupaj s predlogi za razvrstitev in označevanje.

Komisija drugim državam članicam posreduje predlog razvrstitve in označevanja, ki ga prejme. Katera koli država članica lahko od Komisije zahteva informacije, ki jih je ta prejela.

[…]"

Postopek prilagoditve Direktive 67/548 tehničnemu napredku

14 V skladu s členom 28 Direktive 67/548 se spremembe, potrebne za prilagoditev prilog tehničnemu napredku, sprejmejo v skladu s postopkom, določenim v členu 29. V okviru tega postopka v skladu s členom 5(1) Sklepa Sveta 1999/468/ES z dne 28. junija 1999 o določitvi postopkov za uresničevanje Komisiji podeljenih izvedbenih pooblastil (UL L 184, str. 23) v povezavi s točko 1 Priloge III k Uredbi Sveta (ES) št. 807/2003 z dne 14. aprila 2003 o prilagoditvi določb glede odborov, ki pomagajo Komisiji pri uresničevanju njenih izvedbenih pooblastil, predvidenih v aktih Sveta, ki se sprejemajo v postopku posvetovanja (soglasje), Sklepu 1999/468/ES (UL L 122, str. 36), Komisiji pomaga regulativni odbor, ki ga sestavljajo predstavniki držav članic, predseduje pa mu predstavnik Komisije. V skladu s členom 5(3) navedenega sklepa Komisija sprejme predvidene ukrepe, če so v skladu z mnenjem odbora. Člen 5(4) tega sklepa pa določa, da če predvideni ukrepi niso v skladu z mnenjem odbora ali če mnenje ni bilo dano, se predlog predloži Svetu Evropske unije in se o tem obvesti Evropski parlament.

Delna razveljavitev, sprememba in nadomestitev Direktive 67/548 z Uredbo št. 1272/2008

15 Direktiva 67/548 je bila z učinkom od 20. januarja 2009 delno razveljavljena, spremenjena in nadomeščena z Uredbo št. 1272/2008. Cilj te uredbe je predvsem vzpostaviti globalno usklajen sistem za razvrščanje in označevanje kemikalij, kot je bil pripravljen v Združenih narodih (uvodne izjave od 5 do 8 Uredbe št. 1272/2008).

16 Čeprav člen 55(11) Uredbe št. 1272/2008 določa, da se „Priloga I [k Direktivi 67/548] črta“, Priloga VI k navedeni uredbi ob začetku veljavnosti ni vsebovala izpodbijanih razvrstitev, saj je v postopku njihovega sprejetja nastala velika zamuda, temveč je vsebovala le razvrstitve, vnesene ob prejšnjih prilagoditvah Direktive 67/548 tehničnemu napredku, skupaj z razvrstitvami iz Direktive Komisije 2004/73/ES z dne 29. aprila 2004 o devetindvajsetem prilagajanju Direktive Sveta 67/548 […] tehničnemu napredku (UL L 152, str. 1, popravek v UL 2004, L 216, str. 3).

17 Glede tega uvodna izjava 53 Uredbe št. 1272/2008 določa:

„Da bi se v celoti upoštevalo opravljeno delo in izkušnje, pridobljene z Direktivo 67/548/EGS, vključno z razvrstitvijo in označitvijo posebnih snovi, naštetih v Prilogi I k Direktivi 67/548/EGS, bi bilo treba vse obstoječe usklajene razvrstitve pretvoriti v nove usklajene razvrstitve z uporabo novih kriterijev. Poleg tega bi bilo tudi treba vse obstoječe razvrstitve brez sprememb uvrstiti v Prilogo k tej uredbi, ker je začetek uporabe te uredbe odložen in so usklajene razvrstitve v skladu s kriteriji Direktive 67/548/EGS pomembne za razvrstitev snovi in zmesi v prehodnem obdobju. S tem ko bo za vse prihodnje usklajene razvrstitve veljala ta uredba, se bo mogoče izogniti neskladnostim pri usklajenih razvrstitvah iste snovi na podlagi obstoječih in novih kriterijev.“

18 Člen 36 Uredbe št. 1272/2008 z naslovom „Usklajeno razvrščanje in označevanje snovi“ zlasti določa:

„1. Za snov, ki v naslednjih točkah ustreza kriterijem iz Priloge I, se navadno uporablja usklajeno razvrščanje in označevanje v skladu s členom 37:

(a) preobčutljivost dihal, kategorija 1 (Priloga I, oddelek 3.4);

(b) mutagenost za zarodne celice, kategorije 1A, 1B ali 2 (Priloga I, oddelek 3.5);

(c) rakotvornost, kategorije 1A, 1B ali 2 (Priloga I, oddelek 3.6);

(d) strupenost za razmnoževanje, kategorije 1A, 1B ali 2 (Priloga I, oddelek 3.7).

[…]“

19 Člen 37 Uredbe št. 1272/2008 z naslovom „Postopek za usklajeno razvrščanje in označevanje snovi“ določa:

„1. Pristojni organ lahko Agenciji predloži predlog za usklajeno razvrstitev in označitev snovi, po potrebi pa tudi posebne mejne koncentracije ali M-faktorje ali predlog za njihov pregled.

[…]

2. Proizvajalec, uvoznik ali nadaljnji uporabnik snovi lahko Agenciji predloži predlog za usklajeno razvrstitev in označitev te snovi, po potrebi pa tudi posebne mejne koncentracije ali M-faktorje, če za takšno snov še ni vnosa v delu 3 Priloge VI glede razreda nevarnosti ali razločevanj, na katera se predlog nanaša.

[…]

4. Odbor za oceno tveganja Agencije, vzpostavljen v skladu s členom 76(1)(c) Uredbe (ES) št. 1907/2006, sprejme mnenje o vsakem predlogu, predloženem v skladu z odstavkom 1 ali 2, in sicer v 18 mesecih po prejemu predloga, pri čemer zadevnim stranem omogoči, da predložijo pripombe. Agencija to mnenje in vse morebitne pripombe sporoči Komisiji.

5. Če Komisija meni, da je usklajena razvrstitev in označitev zadevne snovi ustrezna, nemudoma predloži osnutek sklepa o vključitvi te snovi, skupaj z ustreznimi elementi razvrstitve in označitve, v tabelo 3.1 dela 3 Priloge VI, po potrebi pa tudi posebne mejne koncentracije ali M-faktorje.

Ustrezen vnos pod istimi pogoji vključi v tabelo 3.2 dela 3 Priloge VI do 31. maja 2015.

Navedeni ukrep, namenjen spreminjanju nebistvenih določb te uredbe, se sprejme v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 54(3). […]

6. Proizvajalci, uvozniki in nadaljnji uporabniki, ki imajo nove informacije, na podlagi katerih bi lahko spremenili elemente usklajene razvrstitve in označitve snovi iz dela 3 Priloge VI, pristojnemu organu v državi članici, v kateri je snov dana v promet, predložijo predlog […]“

20 Člen 53 Uredbe št. 1272/2008 z naslovom „Prilagoditve tehničnemu in znanstvenemu napredku“ določa:

„1. Komisija lahko prilagodi […] priloge I do VII tehničnemu in znanstvenemu napredku, pri čemer ustrezno upošteva nadaljnji razvoj [globalno usklajenega sistema za razvrščanje in označevanje kemikalij]. Navedeni ukrepi, namenjeni spreminjanju

nebistvenih določb te uredbe, se sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 54(3). […]“

21 Člen 54 Uredbe št. 1272/2008 z naslovom „Postopek v odboru“ določa:

„1. Komisiji pomaga odbor, ustanovljen s členom 133 Uredbe (ES) št. 1907/2006.

[…]

3. Ob sklicevanju na ta odstavek se uporabljata člen 5a(1) do (4) in člen 7 Sklepa 1999/468[…], ob upoštevanju določb člena 8 Sklepa.

[…]“

22 Člen 5a Sklepa 1999/468, kakor je bil spremenjen s Sklepom Sveta 2006/512/ES z dne 17. julija 2006 (UL L 200, str. 1), ureja „regulativni postopek s pregledom“, v katerem v skladu z odstavkom 1 navedenega člena „Komisiji pomaga odbor za regulativni postopek s pregledom, ki ga sestavljajo predstavniki držav članic, predseduje pa mu predstavnik Komisije“. V skladu s členom 5a(3) navedenega sklepa, če so ukrepi, ki jih načrtuje Komisija, skladni z mnenjem odbora, Komisija nemudoma predloži osnutek ukrepov Svetu in Evropskemu parlamentu v pregled in jih lahko sprejme le, če po izteku trimesečnega roka Evropski parlament ali Svet ne nasprotujeta navedenemu osnutku. Člen 5a(4) tega sklepa določa, da če ukrepi, ki jih načrtuje Komisija, niso

skladni z mnenjem odbora ali če mnenja ni, Komisija nemudoma predloži predlog v zvezi s potrebnimi ukrepi Svetu in hkrati tudi Evropskemu parlamentu.

Uredbi (EGS) št. 793/93 in (ES) št. 1907/2006

23 Uredba Sveta (EGS) št. 793/93 z dne 23. marca 1993 o oceni in nadzoru tveganja, ki ga predstavljajo obstoječe snovi (UL L 84, str. 1), kakor je bila spremenjena, v skladu s četrto uvodno izjavo določa delitev in uskladitev odgovornosti med državami članicami, Komisijo in industrialci na področju ocene tveganja, ki ga pomenijo snovi, ki jih proizvajajo, uvažajo in/ali uporabljajo navedeni industrialci. Tako je v členih 3 in 4 navedene uredbe določena obveznost za proizvajalce in uvoznike navedenih snovi, da sporočajo nekatere upoštevne podatke glede na obseg proizvodnje in uvoza.

24 V skladu s členom 8(1) Uredbe št. 793/93 Komisija pripravlja sezname snovi, ki zahtevajo prednostno oceno tveganja. Za vsako od teh snovi je pristojni organ države članice določen kot poročevalec za ocenjevanje navedenega tveganja za ljudi in okolje (člen 10, od (1) do (3), Uredbe št. 793/93).

25 Glede tega je v členih 9, 10(2) in 12 Uredbe št. 793/93 določena obveznost za proizvajalce in uvoznike, da po potrebi pošljejo dodatne podatke ali opravijo preizkuse, da bi dobili vse manjkajoče podatke, potrebne za oceno tveganja. Pod pogoji, določenimi v členu 12(3) navedene uredbe, lahko preizkuse opravi en proizvajalec ali uvoznik oziroma več teh v imenu preostalih zadevnih proizvajalcev ali uvoznikov. Poleg tega

lahko v skladu s členom 9(3) navedene uredbe proizvajalci in uvozniki zaprosijo poročevalca, naj jih oprosti nekaterih ali vseh dodatnih preizkusov, z utemeljitvijo, da neki podatek za oceno tveganja ni potreben ali ga ni mogoče pridobiti. Zaprosijo lahko tudi za daljši rok, kadar okoliščine tako zahtevajo.

26 Poročevalec lahko po oceni tveganja, kadar je to primerno, predlaga strategijo za omejitev ugotovljenega tveganja (člen 10(3) Uredbe št. 793/93). Na podlagi ocene tveganja in ukrepov, ki jih priporoči poročevalec, Komisija predloži predlog o rezultatih ocene tveganja prednostnih snovi in po potrebi priporoči ustrezno strategijo za omejitev tega tveganja, da se sprejmejo po postopku v odboru, določenem v členu 15 Uredbe št. 793/93. Na podlagi tako sprejete ocene tveganja in priporočene strategije se Komisija po potrebi odloči za predlog ukrepov na ravni Skupnosti v okviru Direktive Sveta 76/769/EGS z dne 27. julija 1976 o približevanju zakonov in drugih predpisov držav članic v zvezi z omejitvami pri trženju in uporabi nekaterih nevarnih snovi in pripravkov (UL L 262, str. 201), kakor je bila spremenjena, ali v okviru drugih ustreznih obstoječih instrumentov Skupnosti (člen 11, od (1) do (3), Uredbe št. 793/93).

27 Uredba št. 793/93 je bila razveljavljena in nadomeščena z Uredbo (ES) št. 1907/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. decembra 2006 o registraciji, evalvaciji, avtorizaciji in omejevanju kemikalij (REACH), o ustanovitvi Evropske agencije za kemikalije ter spremembi Direktive 1999/45/ES ter razveljavitvi Uredbe Sveta (EGS)

št. 793/93 in Uredbe Komisije (ES) št. 1488/94 ter Direktive Sveta 76/769/EGS in direktiv Komisije 91/155/EGS, 93/67/EGS, 93/105/ES in 2000/21/ES (UL L 396, str. 1, popravek v UL 2007, L 136, str. 3, v nadaljevanju: Uredba REACH).

28 V skladu s členom 1(1) Uredbe REACH je njen namen predvsem zagotoviti visoko raven zaščite zdravja ljudi in okolja. Za to vsebuje določbe o snoveh in pripravkih v smislu člena 3, ki se uporabljajo za proizvodnjo, dajanje v promet ali uporabo teh snovi v pripravkih ali izdelkih in dajanje pripravkov v promet, če je tako navedeno (člen 1(2) Uredbe REACH). Tako Uredba REACH v skladu s členom 1(3) temelji na načelu, da morajo proizvajalci, uvozniki in nadaljnji uporabniki zagotoviti, da proizvajajo, dajejo v promet ali uporabljajo take snovi, ki nimajo neugodnega učinka na zdravje ljudi ali okolje, in na načelu previdnosti.

29 V skladu s pravilom „Brez podatkov ni trga“, potrjenim v členu 5 Uredbe REACH, in z obveznostmi, določenimi v členih 6 in 7 te uredbe, morajo proizvajalci in uvozniki, katerih proizvodnja ali uvoz zadevne snovi presega eno tono na leto, prijaviti in registrirati to snov pri Evropski agenciji za kemikalije (ECHA). Za to morajo v skladu s členoma 10 in 13 Uredbe REACH pripraviti podrobno tehnično dokumentacijo, ki vsebuje informacije o zadevni snovi, to je o njeni proizvodnji, uporabah, razvrstitvah in intrinzičnih lastnostih, ki morajo biti po potrebi pridobljene z ustreznimi testi ali izsledki upoštevnih študij.

Dejansko stanje

Tožeči stranki in zadevne snovi

30 Ena od tožečih strank, družba Etimine, je družba luksemburškega prava. Druga tožeča stranka, družba Etiproducts, je družba finskega prava. Tožeči stranki v Unijo uvažata boratne snovi iz rudnikov bora v Emetu, Kesteleku, Bigadicu in Kirki (Turčija), ki jih upravlja njuna matična družba Eti Mine Works General Management (v nadaljevanju: Eti Mine Works), družba turškega prava, ki jo v celoti nadzira država.

31 Družba Etimine je izključni distributer navedenih snovi v petnajstih državah članicah, in sicer v Kraljevini Belgiji, Češki republiki, Zvezni republiki Nemčiji, Kraljevini Španiji, Francoski republiki, Irski, Italijanski republiki, Velikem vojvodstvu Luksemburg, Republiki Madžarski, Kraljevini Nizozemski, Republiki Avstriji, Portugalski republiki, Republiki Sloveniji, Slovaški republiki in Združenem kraljestvu Velika Britanija in Severna Irska. Družba Etiproducts je izključni distributer teh snovi v sedmih drugih državah članicah, in sicer v Kraljevini Danski, Republiki Estoniji, Republiki Latviji, Republiki Litvi, Republiki Poljski, Republiki Finski in Kraljevini Švedski.

32 Republika Turčija ima velike zaloge bora in je za Združenimi državami Amerike druga največja proizvajalka borove kisline na svetu. Družba Eti Mine Works, največja rudarska družba bora na svetu, ima izključne pravice do izkoriščanja rudnikov iz točke 30 zgoraj. Te izključne pravice so ji bile podeljene na podlagi členov 6 in 24 turškega

zakona št. 3213 z dne 15. junija 1985 o rudarstvu (T. C. Resmî Gazete št. 18785 z dne 15. junija 1985).

33 Družba Etimine je leta 2007 na podlagi pogodbe o izključni distribuciji, ki jo je sklenila z družbo Eti Mine Works, v Unijo uvozila približno 245500 ton boratov oziroma 44000 ton borove kisline, 189000 ton boraksa pentahidrata in 12.500 ton boraksa dekahidrata. Družba Etiproducts je v istem obdobju na podlagi podobne pogodbe o distribuciji v Unijo uvozila približno 85700 ton boratov. Ta uvoz je pomenil večino uvoza borove kisline, boraksa dekahidrata in boraksa pentahidrata v Unijo v letu 2007.

Postopek, ki je privedel do izpodbijanih razvrstitev

34 Francoska republika je 28. januarja 1999 Komisiji predložila predlog razvrstitve borove kisline na podlagi Direktive 67/548 v skupino 2 snovi, strupene za razmnoževanje in razvoj, ki ji ustrezata opozorili R60 (Lahko škoduje plodnosti) in R61 (Lahko škoduje nerojenemu otroku), ker ta snov do takrat še ni bila zajeta v Prilogi I k Direktivi 67/548.

35 Kraljevina Danska je 10. februarja 1999 predložila predlog, ki ga je pripravila z dansko agencijo za varstvo okolja (Danish Environmental Protection Agency), za razvrstitev borove kisline in boraksa dekahidrata na podlagi Direktive 67/548 v skupino 2 snovi, strupene za razmnoževanje, ki ji ustreza opozorilo R60 (Lahko škoduje plodnosti), in

v skupino 3 snovi, strupene za razvoj, ki ji ustreza opozorilo R63 (Mogoča nevarnost škodovanja nerojenemu otroku).

36 Delovna skupina Komisije za razvrščanje in označevanje nevarnih snovi pri Evropskem uradu za kemikalije (v nadaljevanju: delovna skupina R & O) je na seji od 15. do 17. novembra 2000 priporočila razvrstitev borove kisline na podlagi Direktive 67/548 med snovi, strupene za razmnoževanje, iz skupine 3 tako za plodnost kot za razvoj. Delovna skupina R & O je za boraks dekahidrat in brezvodni dinatrijev tetraborat priporočila razvrstitev na podlagi Direktive 67/548 med snovi, strupene za razmnoževanje, iz skupine 3.

37 Evropski urad za kemikalije je na zahtevo Generalnega direktorata (GD) za okolje Komisije zbral specializirane strokovnjake, da bi znova preučili razvrstitev boratov na podlagi Direktive 67/548 glede na njihovo strupenost za razmnoževanje. Delovna skupina Komisije, ki so jo sestavljali strokovnjaki, specializirani za strupenost za razmnoževanje, je na seji 5. in 6. oktobra 2004 preučila več boratnih snovi, med njimi boraks pentahidrat, borov oksid, borovo kislino, boraks dekahidrat in brezvodni dinatrijev tetraborat, in ugotovila, da je treba te snovi na podlagi Direktive 67/548 razvrstiti med snovi, strupene za razmnoževanje, iz skupine 2 na podlagi študij, opravljenih na živalih.

38 Turški organi, družba Etimine in Komisija so se 4. aprila 2005 sestali na sestanku, na katerem so turški organi nasprotovali predlagani razvrstitvi boratnih snovi med snovi, strupene za razmnoževanje, iz skupine 2. Turški organi so v podporo temu nasprotovanju GD za okolje v dopisu z dne 18. maja 2005 poslali tehnično opombo, ki so jo pripravili turški toksikologi in je bila ustno predstavljena na seji 4. aprila 2005,

in poročilo z naslovom „Stališče turške družbe za toksikologijo do razvrstitve borove kisline in boratov med snovi, strupene za razmnoževanje“.

39 Družba Etimine je v dopisu z dne 8. aprila 2005, poslanem GD za okolje, nasprotovala ugotovitvam delovne skupine specializiranih strokovnjakov in zahtevala, naj jih Komisija ne upošteva.

40 Delovna skupina R & O je na seji 8. septembra 2005, ki so se je udeležili predstavniki turških organov, družbe Eti Mine Works in turških toksikologov, nadaljevala razpravo o predlagani razvrstitvi boratnih snovi na podlagi Direktive 67/548, preden se je odločila slediti mnenju delovne skupine specializiranih strokovnjakov in priporočiti razvrstitev navedenih snovi med snovi, strupene za razmnoževanje, iz skupine 2.

41 Turški organi so v dopisu z dne 30. septembra 2005 prosili Komisijo, naj odloži odločitev o razvrstitvi boratnih snovi na podlagi Direktive 67/548, predvsem dokler se ne konča več študij, ki so potekale v zvezi s tem.

42 Družba Etimine je v dopisu z dne 17. oktobra 2005, poslanem GD za okolje, ponovila zahtevo, da se boratne snovi ob trideseti prilagoditvi Direktive 67/548 tehničnemu napredku ne razvrstijo med snovi, strupene za razmnoževanje, iz skupine 2.

43 GD za okolje je v dopisu z dne 18. novembra 2005 navedel, da je ustrezno upošteval pripombe družbe Etimine, in odgovoril na nekatere točke, ki jih je ta navedla v dopisu z dne 8. aprila 2005.

44 Turški organi so v dopisu, ki so ga 6. februarja 2006 poslali Komisiji, izrazili nestrinjanje z načrtovano razvrstitvijo boratnih snovi na podlagi Direktive 67/548.

45 Odbor se je v smislu člena 29 Direktive 67/548 v povezavi s členom 5(1) Sklepa 1999/468 in točko 1 Priloge III k Uredbi št. 807/2003 (glej točko 15 zgoraj) 16. februarja 2007 opredelil za predlog Direktive o trideseti prilagoditvi Direktive 67/548 tehničnemu napredku, v katerem je bil povzet predlog razvrstitve boratnih snovi.

46 Komisija je 21. avgusta 2008 sprejela izpodbijano direktivo.

47 Izpodbijane razvrstitve, kot so navedene v Prilogi 1G k izpodbijani direktivi, so v bistvu take:

„Indeksna št.	Kemijsko ime	Razvrstitev	Označitev
[…]	[…]	[…]	[…]
005-007-00-2	borova kislina; […] borova kislina – surova, naravna, ki ne vsebuje več kot 85 odstotkov H3BO3, računano na suho težo […]	Repr. Cat. 2; R60-61	T R: 60-61 S: 53-45

005-008-00-8	diborov trioksid; borov oksid	Repr. Cat. 2; R60-61	T R: 60-61 S: 53-45
005-011-00-4	dinatrijev tetraborat, brezvodni; borova kislina, dinatrijeva sol […] tetrabor-dinatrijev heptaoksid, hidrat […] ortoborova kislina, natrijeva sol […]	Repr. Cat. 2; R60-61	T R: 60-61 S: 53-45
005-011-01-1	dinatrijev tetraborat dekahidrat boraks dekahidrat	Repr. Cat. 2; R60-61	T R: 60-61 S: 53-45
005-011-02-9	dinatrijev tetraborat pentahidrat boraks pentahidrat	Repr. Cat. 2; R60-61	T R: 60-61 S: 53-45
[…]	[…]	[…]	[…]“

48 Komisija je 10. avgusta 2009 predvsem na podlagi člena 53 Uredbe št. 1272/2008 sprejela izpodbijano uredbo.

49 Z izpodbijano uredbo so bile izpodbijane razvrstitve vnesene v Prilogo VI k Uredbi št. 1272/2008 z učinkom od 25. septembra 2009.

50 Uvodne izjave od 1 do 3 izpodbijane uredbe določajo:

„1. Del 3 Priloge VI k Uredbi […] št. 1272/2008 vsebuje seznama usklajenih razvrstitev in označitev nevarnih snovi. V tabeli 3.1 so navedene usklajene razvrstitve in označitve nevarnih snovi na podlagi kriterijev iz delov 2 do 5 Priloge I k Uredbi […] št. 1272/2008. V tabeli 3.2 so navedene usklajene razvrstitve in označitve nevarnih snovi na podlagi kriterijev iz Priloge VI k Direktivi Sveta 67/548[…] Ta dva seznama je treba spremeniti, da bosta vključevala posodobljene razvrstitve za snovi, za katere se že uporablja usklajeno razvrščanje, in nove usklajene razvrstitve. Nadalje je treba črtati vpise nekaterih snovi.

2. Treba je spremeniti Prilogo VI k Uredbi […] št. 1272/2008, da bi odražala nedavno sprejete spremembe Priloge I k Direktivi 67/548[…], ki so bile uvedene z [izpodbijano direktivo] in z Direktivo Komisije 2009/2/ES z dne 15. januarja 2009 o enaintrideseti spremembi Direktive Sveta 67/548/EGS z namenom njene prilagoditve tehničnemu napredku. Navedeni ukrepi predstavljajo prilagoditve tehničnemu in znanstvenemu napredku v smislu člena 53 Uredbe […] št. 1272/2008.

3. V uvodni izjavi (53) Uredbe […] št. 1272/2008 je poudarjeno, da je treba v celoti upoštevati opravljeno delo in izkušnje, pridobljene z Direktivo 67/548[…], vključno z razvrstitvijo in označitvijo posebnih snovi, naštetih v Prilogi I k tej direktivi."

51 Člen 1 izpodbijane uredbe predvsem določa:

„Del 3 Priloge VI k Uredbi […] št. 1272/2008 se spremeni:

Tabela 3.1 se spremeni:

(a) Vpisi, ki ustrezajo vpisom iz Priloge I, se nadomestijo z vpisi iz navedene priloge;

(b) Vpisi iz Priloge II se vnesejo v skladu z zaporedjem vpisov iz tabele 3.1;

[…]

Tabela 3.2 se spremeni:

(a) Vpisi, ki ustrezajo vpisom iz Priloge IV, se nadomestijo z vpisi iz navedene priloge;

(b) Vpisi iz Priloge V se vnesejo v skladu z zaporedjem vpisov iz tabele 3.2;

[…]“

52 Člen 2 izpodbijane uredbe določa:

„1. Ta direktiva začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

2. Člen 1 se uporablja od 1. decembra 2010.

3. Usklajene razvrstitve iz dela 3 Priloge VI k Uredbi ES št. 1272/2008, kakor je spremenjena s to uredbo, se lahko uporabljajo pred 1. decembrom 2010.“

53 Izpodbijane razvrstitve, kot so povzete v prilogah II in V k izpodbijani uredbi, v bistvu določajo:

„Priloga II

Indeksna št.	Kemijsko ime	Razvrstitev		Označitev	
		Razred nevarnosti in oznaka(-e) kategorije	Oznaka(--e) stavka o nevarnosti	Piktogram, oznaka(-e) opozorilne besede	Oznaka(--e) stavka o nevarnosti
[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]
005-007-00-2	boric acid; […] boric acid, crude natural, containing not more than 85 per cent of H3BO3 calculated on the dry weight […]	Repr. 1B	H360FD	GHS08 Dgr	H360FD
005-008-00-8	diboron trioxide boric oxide	Repr. 1B	H360FD	GHS08 Dgr	H360FD
005-011-00-4	disodium tetraborate, anhydrous; boric acid, disodium salt […] tetraboron disodium heptaoxide, hydrate […] orthoboric acid, sodium salt […]	Repr. 1B	H360FD	GHS08 Dgr	H360FD
005-011-01-1	disodium tetraborate decahydrate borax decahydrate	Repr. 1B	H360FD	GHS08 Dgr	H360FD
005-011-02-9	disodium tetraborate pentahydrate borax pentahydrate	Repr. 1B	H360FD	GHS08 Dgr	H360FD
[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]“

„Priloga V

Indeksna št.	Kemijsko ime	Razvrstitev	Označitev
[…]	[…]	[…]	[…]
005-007-00-2	boric acid; […] boric acid, crude natural, containing not more than 85 per cent of H3BO3 calculated on the dry weight […]	Repr. Cat. 2; R60-61	T R: 60-61 S: 53-45
005-008-00-8	diboron trioxide boric oxide	Repr. Cat. 2; R60-61	T R: 60-61 S: 53-45
005-011-00-4	disodium tetraborate, anhydrous; boric acid, disodium salt […] tetraboron disodium heptaoxide, hydrate […] orthoboric acid, sodium salt […]	Repr. Cat. 2; R60-61	T R: 60-61 S: 53-45
005-011-01-1	disodium tetraborate decahydrate borax decahydrate	Repr. Cat. 2; R60-61	T R: 60-61 S: 53-45
005-011-02-9	disodium tetraborate pentahydrate borax pentahydrate	Repr. Cat. 2; R60-61	T R: 60-61 S: 53-45
[…]	[…]	[…]	[…]“

Postopek in predlogi strank

54 Tožeči stranki sta 5. decembra 2008 v sodnem tajništvu Splošnega sodišča vložili tožbo.

55 Kraljevina Danska je 6. aprila 2009 v sodnem tajništvu Splošnega sodišča vložila predlog, naj se ji dovoli intervencija v podporo predlogom Komisije. Predsednik tretjega senata Splošnega sodišča je s sklepom z dne 7. julija 2009 to intervencijo dovolil.

56 Družba Borax Europe Ltd (v nadaljevanju: Borax), družba angleškega prava, ki proizvaja in trži borate, je 9. aprila 2009 v sodnem tajništvu Splošnega sodišča vložila predlog, naj se ji dovoli intervencija v tej zadevi v podporo predlogom tožečih strank. Predsednik tretjega senata Splošnega sodišča je s sklepom z dne 7. julija 2009 to intervencijo dovolil.

57 Komisija je z ločeno vlogo, ki je bila v sodnem tajništvu Splošnega sodišča vložena 11. marca 2009, podala ugovor nedopustnosti na podlagi člena 114 Poslovnika Splošnega sodišča in vložila predlog za ustavitev postopka na podlagi člena 113 istega poslovnika. Tožeči stranki sta stališča do tega ugovora in predloga predložili 30. aprila 2009. Družba Borax je 24. avgusta 2009 vložila intervencijsko vlogo, omejeno na vprašanje dopustnosti.

58 Tožeči stranki ob sodelovanju družbe Borax v vlogi, s katero se je začel postopek, in stališčih do ugovora nedopustnosti Splošnemu sodišču predlagata, naj:

– zavrne ugovor nedopustnosti in ugotovi dopustnost tožbe;

– primarno razglasi za nične vnose v Prilogo 1G k izpodbijani direktivi za te snovi:

  – borovo kislino in borovo kislino – surovo, naravno (indeksna številka 005-007-00-2);

  – diborov trioksid in borov oksid (indeksna številka 005-008-00-8);

  – brezvodni dinatrijev tetraborat, borovo kislino, dinatrijevo sol, tetrabor-dinatrijev heptaoksid, hidrat, ortoborovo kislino in natrijevo sol (indeksna številka 005-011-00-4);

  – dinatrijev tetraborat dekahidrat in boraks dekahidrat (indeksna številka 005-011-01-1);

– dinatrijev tetraborat pentahidrat in boraks pentahidrat (indeksna številka 005-011-02-9);

– podredno razglasi za nične vnose v Prilogo 1G k izpodbijani direktivi za te snovi:

– diborov trioksid in borov oksid (indeksna številka 005-008-00-8);

– brezvodni dinatrijev tetraborat, borovo kislino, dinatrijevo sol, tetrabor-dinatrijev heptaoksid, hidrat, ortoborovo kislino in natrijevo sol (indeksna številka 005-011-00-4);

– dinatrijev tetraborat dekahidrat in boraks dekahidrat (indeksna številka 005-011-01-1);

– dinatrijev tetraborat pentahidrat in boraks pentahidrat (indeksna številka 005-011-02-9);

– Komisiji naloži plačilo stroškov.

59 Komisija v ugovoru nedopustnosti Splošnemu sodišču predlaga, naj:

– primarno zavrže tožbo, ker je postala brezpredmetna;

– podredno ugotovi očitno nedopustnost tožbe;

– tožečima strankama naloži plačilo stroškov.

60 Tožeči stranki sta z ločenimi vlogami, ki so bile v sodnem tajništvu Splošnega sodišča vložene 6. in 30. novembra ter 8. decembra 2009, v odgovor na pisno vprašanje Splošnega sodišča zahtevali, naj se jima dovoli prilagoditev predlogov in razlogov za razglasitev ničnosti, da bi se ti nanašali tudi na izpodbijane razvrstitve, kot so povzete v izpodbijani uredbi.

61 Tožeči stranki v zahtevi za prilagoditev predlogov in razlogov za razglasitev ničnosti ob sodelovanju družbe Borax Splošnemu sodišču v bistvu predlagata, naj:

– ugotovi dopustnost in utemeljenost tožbe v prilagojeni obliki, kot sta predlagali;

– ugodi njuni zahtevi za prilagoditev predlogov in razlogov za razglasitev ničnosti, da bi se ti nanašali tudi na vnose v tabelah v prilogah II in V k izpodbijani uredbi, ki ustrezajo izpodbijanim razvrstitvam;

– Komisiji naloži plačilo stroškov.

62 Komisija je v vlogi, ki je bila 9. novembra 2009 vložena v sodnem tajništvu Splošnega sodišča, navedla, da ne nasprotuje prilagoditvi predlogov in razlogov za razglasitev ničnosti, vendar je pojasnila, da se s tem predvideva, da je bila zahteva za prilagoditev vložena pred iztekom roka za vložitev tožbe zoper izpodbijano uredbo.

63 Predsednik tretjega senata Splošnega sodišča je v dopisu z dne 19. novembra 2009 tožeči stranki obvestil o svoji odločitvi, da dovoli prilagoditev njunih predlogov in razlogov za razglasitev ničnosti.

64 Tožeči stranki sta v ločeni vlogi, ki je bila 21. decembra 2009 vložena v sodnem tajništvu Splošnega sodišča, ob sodelovanju družbe Borax v odgovor na pisno vprašanje Splošnega sodišča trdili, da je njuna tožba v vsakem primeru dopustna, ker je 1. decembra 2009 začel veljati člen 263, četrti odstavek, PDEU. Komisija je z vlogo, vloženo isti dan, izpodbijala to stališče.

65 Splošno sodišče je 14. januarja 2010 na podlagi člena 14 Poslovnika in na predlog predsednika Splošnega sodišča po opredelitvi strank v skladu s členom 51 navedenega poslovnika odločilo, da se zadeva predloži razširjeni sestavi (veliki senat), da se odloči o ugovoru nedopustnosti.

Pravo

66 V skladu s členom 114(1) Poslovnika lahko Splošno sodišče, če stranka to predlaga, odloči o ugovoru nedopustnosti, ne da bi odločalo o zadevi po temelju. V skladu z odstavkom 3 tega člena se ta predlog obravnava ustno, razen če Splošno sodišče ne odloči drugače.

67 V obravnavanem primeru Splošno sodišče meni, da je o zadevi dovolj poučeno na podlagi listin v spisu, zato bo odločilo z obrazloženim sklepom, ne da bi začelo ustni postopek.

Uporaba člena 263, četrti odstavek, PDEU

Trditve strank

68 Komisija meni, da se člen 263, četrti odstavek, zadnji del stavka, PDEU ne uporablja v tej zadevi.

69 Iz ustaljene sodne prakse naj bi izhajalo, da je treba dopustnost tožbe presojati ob upoštevanju položaja v trenutku, v katerem je bila tožba vložena. Poleg tega naj bi uporaba člena 263, četrti odstavek, zadnji del stavka, PDEU za tožbe, vložene pred 1. decembrom 2009, imela samovoljne posledice glede na to, ali Splošno sodišče odloči pred tem datumom ali po njem.

70 Komisija iz tega sklepa, da se člen 263, četrti odstavek, PDEU uporablja le za tožbe, vložene po 30. novembru 2009. Ker je bila v tej zadevi prvotna tožba vložena 5. decembra 2008, zahteva za prilagoditev predlogov in razlogov za razglasitev ničnosti pa pred 1. decembrom 2009, naj člen 263 PDEU ne bi vplival na ta postopek.

71 Tožeči stranki ob sodelovanju družbe Borax trdita, da se spremembe, vnesene z Lizbonsko pogodbo, uporabljajo v tem postopku. To naj bi izhajalo iz povezane razlage členov 1 ter 19(1) in (3)(a) PEU. Nobena določba Lizbonske pogodbe naj namreč ne bi določala, da se pravila iz Pogodbe ES uporabljajo tudi v prehodnem obdobju po 1. decembru 2009. Tako naj bi moralo sodišče Unije člen 263, četrti odstavek, PDEU, skupaj s pogoji za dopustnost tožbe, s katero se izpodbija zakonitost predpisa, uporabiti v postopkih, ki so potekali 1. decembra 2009.

72 Zato naj bi bil po začetku veljavnosti člena 263, četrti odstavek, PDEU predlog za delno razglasitev ničnosti, ki sta ga tožeči stranki vložili zoper izpodbijana akta, dopusten, ne da bi morali dokazati, da se ta akta nanju posamično nanašata.

Presoja Splošnega sodišča

73 Najprej je treba ugotoviti, da je v zvezi z izpodbijano uredbo rok za vložitev tožbe na podlagi člena 230, peti odstavek, ES potekel 30. novembra 2009, torej ko je veljala Pogodba ES, in da sta tožeči stranki zahtevo za prilagoditev predlogov in razlogov za razglasitev ničnosti vložili pred tem datumom. Na dan začetka veljavnosti člena 263 PDEU, to je 1. decembra 2009, torej vsak predlog za razglasitev ničnosti, vložen zoper

izpodbijano uredbo, v vsakem primeru ne bi bil dopusten zaradi neupoštevanja roka za vložitev tožbe iz šestega odstavka tega člena, ki povzema besedilo petega odstavka člena 230 ES. Te ugotovitve tem bolj smiselno veljajo za predlog za delno razglasitev ničnosti izpodbijane direktive, vložen 5. decembra 2008.

74 Stališča strank se razlikujejo glede vprašanja, ali se člen 263, četrti odstavek, PDEU, zlasti zadnji del stavka, uporablja *ratione temporis* v tej zadevi. Tožeči stranki ob sodelovanju družbe Borax predvsem menita, da se spremenjeni pogoji za dopustnost, določeni v tem členu za predpise, uporabljajo takoj in da je zato njun predlog za delno razglasitev ničnosti izpodbijanih aktov dopusten, ne da bi morali dokazati, da se izpodbijane razvrstitve nanju posamično nanašajo. Komisija nasprotno meni, da se ta določba ne uporablja za ta postopek, ker je treba dopustnost tožb presojati z vidika pogojev za dopustnost, ki so veljali ob vložitvi tožbe.

75 Glede tega je treba ugotoviti, da PDEU ne vsebuje nobene posebne prehodne določbe, ki bi urejala vprašanje, ali se člen 263, četrti odstavek, PDEU uporablja za sodne postopke, ki so potekali 1. decembra 2009.

76 Predvsem glede vprašanja časovne uporabe pravil, ki urejajo pogoje za dopustnost ničnostne tožbe, ki jo posameznik vloži pri sodišču Unije, iz ustaljene sodne prakse izhaja, po eni strani, da je treba v skladu z rekom *tempus regit actum* (glej v tem smislu sodbo Sodišča z dne 14. julija 1971 v zadevi Henck, 12/71, Recueil, str. 743, točka 5) o vprašanju dopustnosti tožbe odločiti na podlagi pravil, ki so veljala na dan vložitve tožbe (sodba Sodišča z dne 8. maja 1973 v zadevi Campogrande proti Komisiji, 60/72, Recueil, str. 489, točka 4; glej v tem smislu in po analogiji tudi sklep predsednika

Sodišča z dne 22. februarja 2008 v zadevi Kozlowski, C-66/08, neobjavljen v ZOdl., točka 7), in po drugi strani, da se pogoji za dopustnost tožbe presojajo glede na trenutek vložitve tožbe, in sicer glede na trenutek vložitve vloge (sodba Sodišča z dne 18. aprila 2002 v združenih zadevah Španija proti Svetu, C-61/96, C-132/97, C-45/98, C-27/99, C-81/00 in C-22/01, Recueil, str. I-3439, točka 23; sodbi Splošnega sodišča z dne 21. marca 2002 v zadevi Shaw in Falla proti Komisiji, T-131/99, Recueil, str. II-2023, točka 29, in z dne 9. julija 2008 v zadevi Alitalia proti Komisiji, T-301/01, ZOdl., str. II-1753, točka 37), ki jo je mogoče dopolniti le, če se dopolnitev opravi pred iztekom roka za vložitev tožbe (sodba Sodišča z dne 27. novembra 1984 v zadevi Bensider in drugi proti Komisiji, 50/84, Recueil, str. 3991, točka 8).

77 Nasprotna rešitev bi sicer povzročila tveganje samovoljnosti v delovanju sodnega sistema, ker bi bila dopustnost tožbe odvisna od – negotovega – datuma izreka odločitve Splošnega sodišča, s katero bi se končal postopek (glej v tem smislu in po analogiji sodbo Sodišča z dne 12. novembra 1981 v združenih zadevah Salumi in drugi, od 212/80 do 217/80, Recueil, str. 2735, točka 14).

78 V tej zadevi je ob vložitvi tožbe, in sicer tako ob vložitvi vloge, s katero se je začel postopek, kot ob vložitvi zahteve za prilagoditev predlogov in razlogov za razglasitev ničnosti, pogoje za dopustnost te tožbe urejal člen 230 ES. Zato je treba ob upoštevanju sodne prakse, navedene v točki 76 zgoraj, o vprašanju procesnega upravičenja tožečih strank za vložitev ničnostne tožbe zoper izpodbijana akta odločiti na podlagi navedenega člena. Poleg tega, tudi če bi lahko bilo s členom 263, četrti odstavek, PDEU, zlasti zadnji del stavka, v tej zadevi tožečima strankama podeljeno procesno upravičenje, ki ga nista imeli na podlagi člena 230, četrti odstavek, ES, tega upravičenja ne bi bilo mogoče upoštevati pri presoji dopustnosti te tožbe, ker je rok za vložitev ničnostne tožbe zoper izpodbijana akta v smislu člena 230, peti odstavek,

ES in člena 263, šesti odstavek, PDEU potekel že 1. decembra 2009, ko je začel veljati člen 263 PDEU.

79 Te presoje ne izpodbija trditev, da je člen 263 PDEU del postopkovnih pravil, o katerih je bilo v sodni praksi odločeno, da se v nasprotju z vsebinskimi ali materialnopravnimi pravili običajno uporabljajo za vse spore, ki potekajo, ko ta pravila začnejo veljati (zgoraj v točki 77 navedena sodba Salumi in drugi, točka 9, sodbi Sodišča z dne 9. marca 2006 v zadevi Beemsterboer Coldstore Services, C-293/04, ZOdl., str. I-2263, točka 19, in z dne 28. junija 2007 v zadevi Dell'Orto, C-467/05, ZOdl., str. I-5557, točka 48). Celo ob predpostavki, da vprašanje sodne pristojnosti spada na področje postopkovnih pravil (glej v tem smislu zgoraj navedeno sodbo Dell'Orto, točka 49), je treba namreč ugotoviti, kot izhaja iz sodne prakse, navedene v točkah 76 in 77 zgoraj, da je treba za opredelitev veljavnih določb, z vidika katerih je treba presojati dopustnost ničnostne tožbe, vložene zoper akt Unije, uporabiti rek *tempus regit actum*.

80 Iz tega sledi, da se člen 263, četrti odstavek, PDEU ne uporablja za to tožbo.

81 Zato je treba z vidika člena 230, četrti odstavek, ES preizkusiti, ali tožeči stranki izkazujeta procesno upravičenje za vložitev ničnostne tožbe zoper izpodbijana akta.

Dopustnost te tožbe

Trditve strank

82 Komisija v podporo ugovoru nedopustnosti in predlogu za ustavitev postopka na podlagi členov 113 in 114 Poslovnika trdi, da je bila Priloga I k Direktivi 67/548, skupaj z izpodbijanimi razvrstitvami, kot so bile vnesene z izpodbijano direktivo, razveljavljena 20. januarja 2009 s členom 55(11) Uredbe št. 1272/2008, kar je samodejno povzročilo, da je bila izpodbijana direktiva o spremembi te priloge razveljavljena isti dan in nima več pravnih učinkov. Tako naj bi predlog za delno razglasitev ničnosti izpodbijane direktive postal brezpredmeten v smislu člena 113 Poslovnika.

83 Celo ob predpostavki, da ni tako, Komisija meni, da izpodbijane razvrstitve, določene v izpodbijanih aktih, tožečih strank ne zadevajo neposredno in posamično v smislu člena 230, četrti odstavek, ES.

84 Tožeči stranki ob sodelovanju družbe Borax menita, da ju izpodbijane razvrstitve, določene v izpodbijanih aktih, neposredno in posamično zadevajo v smislu člena 230, četrti odstavek, ES.

85 Glede merila posamičnega nanašanja tožeči stranki menita, da se izpodbijana akta nanju posamično nanašata zaradi nekaterih njunih posebnih značilnosti ali zaradi dejanskega položaja, zaradi katerega se razlikujeta od vseh drugih oseb, in ju torej

individualizirata podobno kot naslovnika teh aktov. Za ta namen naj bi bilo treba upoštevati več elementov, ki lahko dokažejo tako individualizacijo.

86 Prvič, tožeči stranki sta imetnici izključnih pravic za pridobivanje bora v Turčiji, na katere vplivajo izpodbijane razvrstitve. Drugič, družba Etimine naj bi bila največja uvoznica boratnih snovi v Unijo. Tožeči stranki naj bi uvažali večino boratnih snovi, ki se uporabljajo v Uniji, njune dejavnosti, ki jih opravljata na notranjem trgu, pa naj bi bile odvisne od uvoza in prodaje navedenih snovi. Tretjič, tožeči stranki naj bi dejavno sodelovali v postopku, ki je privedel do sprejetja izpodbijanih razvrstitev. Četrtič, bili naj bi prepoznavni v uvodni izjavi 2 izpodbijane direktive. Petič, Komisija naj bi izpodbijane razvrstitve oprla na začasno oceno tveganja na podlagi Uredbe št. 793/93, v skladu s katero imata tožeči stranki procesna jamstva.

87 Prvič, tožeči stranki glede izključnih pravic opozarjata, da sta edina gospodarska subjekta v Uniji, ki imata dovoljenje, da na notranji trg uvažata in na njem tržita boratne snovi, pridobljene v Turčiji. Te izključne pravice naj bi jima bile podeljene pred sprejetjem izpodbijane direktive in zaradi njih naj bi se razlikovali od vseh drugih gospodarskih subjektov. Na te pravice pa naj bi vplivala obveznost, da se na boratne proizvode namestijo etikete z lobanjo in s prekrižanima kostema ter z opozoriloma R60 (Lahko škoduje plodnosti) in R61 (Lahko škoduje nerojenemu otroku), kar bi bilo enako, kot če bi se tožečima strankama naložila tehnična specifikacija. Poleg tega naj bi razvrstitev boratnih snovi na podlagi Direktive 67/548 med snovi, strupene za razmnoževanje, iz skupine 2 povzročila, da zadevnih proizvodov ne bo več mogoče prodajati širši javnosti.

88 Tožeči stranki izpodbijata trditev Komisije, da se te izključne pravice ne nanašajo na Unijo. Komisija naj glede tega ne bi upoštevala posebnega razmerja med Unijo

in Republiko Turčijo, kot obstaja od Sporazuma o pridružitvi med Evropsko gospodarsko skupnostjo in Turčijo, podpisanega 12. septembra 1963 v Ankari, na podlagi katerega je krepitev trgovinskih in gospodarskih odnosov z Republiko Turčijo ključni cilj Unije. Poleg tega naj bi bile izključne rudarske pravice, ki jih imata tožeči stranki, podobne pravicam, ki jih države članice podeljujejo v podobnih okoliščinah in so del njihove skupne tradicije.

89 Po mnenju tožečih strank in družbe Borax prav tako ni pravilna trditev, da se tožeči stranki zaradi navedenih izključnih pravic in drugih razlikovalnih elementov ne moreta razlikovati od vseh drugih gospodarskih subjektov. Namreč, razsojeno naj bi bilo, da kadar akt zadeva skupino oseb, ki so bile prepoznane ali prepoznavne takrat, ko je bil ta akt sprejet, in z merili, značilnimi za člane skupine, lahko te osebe ta akt posamično zadeva, ker so del omejenega kroga gospodarskih subjektov. Tako naj bi bilo zlasti, kadar ta akt spreminja pravice, kot so izključne pravice televizijskega prenosa, ki so jih te osebe pridobile pred sprejetjem tega akta (sodba Sodišča z dne 13. marca 2008 v zadevi Komisija proti Infront WM, C-125/06 P, ZOdl., str. I-1451, točke 71, 72, 75 in 76). Podobno naj bi v tej zadevi izključne pravice tožečih strank za pridobivanje in trženje boratov v Turčiji obstajale pred sprejetjem izpodbijane direktive, izpodbijane razvrstitve pa naj bi tem pravicam dodale nove omejitve, ki niso obstajale, ko sta tožeči stranki pridobili navedene pravice, zaradi česar je njihovo izvajanje težje. Take izključne pravice naj bi torej zadostovale, da se ju opredeli kot del skupine 29 družb, ki imajo izključne pravice za pridobivanje boratov, na katere vpliva izpodbijana direktiva.

90 Drugič, družba Etimine naj bi bila največja uvoznica boratnih snovi v Unijo (glej točko 33 zgoraj), obseg tega uvoza naj bi bil ocenjen na 56 % vsega uvoza boratnih snovi v letu 2007. 72 % oziroma 53 % prometa družb Etimine in Etiproducts za to leto naj bi bilo ustvarjenega s prodajo borove kisline, boraksa dekahidrata in boraksa pentahidrata v Uniji. Poleg tega naj bi bili tožeči stranki del skupine treh družb, ki imajo

skupaj 61 % svetovnih zmogljivosti proizvodnje boratov. Ob upoštevanju odvisnosti njihove komercialne dejavnosti od navedenih snovi bi bilo treba tožeči stranki obravnavati kot gospodarska subjekta, na katera izpodbijane razvrstitve najbolj vplivajo v smislu sodbe Sodišča z dne 16. maja 1991 v zadevi Extramet Industrie proti Svetu (C-358/89, Recueil, str. I-2501, točka 17), katere načela se ne uporabljajo samo na področju dampinga (sodba Splošnega sodišča z dne 12. februarja 2008 v zadevi BUPA in drugi proti Komisiji, T-289/03, ZOdl., str. II-81, točka 79). Tako naj bi bili v posebnem položaju, zaradi katerega se razlikujeta od vseh drugih gospodarskih subjektov.

91 Tretjič, čeprav tožeči stranki v tem okviru nista imeli procesnih pravic, naj bi prek družbe Eti Mine Works in Turčije dejavno sodelovali v postopku, ki se je končal s sprejetjem izpodbijanih razvrstitev, zlasti tako, da sta Komisiji predložili več študij in veliko informacij ter se udeležili več srečanj s Komisijo in sej delovne skupine R & O. Čeprav to dejavno sodelovanje ne more individualizirati tožečih strank, naj bi bilo njuna posebna značilnost, zaradi katere, skupaj z drugimi posebnimi elementi, naj bi se razlikovali od vseh drugih gospodarskih subjektov, na katere vpliva izpodbijana direktiva. Ker je družba Eti Mine Works v celoti pod nadzorom države in nadzira 100 % kapitala tožečih strank, naj bi bilo namreč mogoče dejavno sodelovanje družbe Eti Mine Works in turških organov v zadevnem postopku v celoti pripisati tožečima strankama.

92 Četrtič, uvodna izjava 2 izpodbijane direktive naj bi se sklicevala na informacije, ki sta jih predložili tožeči stranki, in sicer na študijo gospoda K. o oceni dnevne izpostavljenosti ljudi boru na območju, bogatem z borom. Turški organi naj bi to študijo v imenu tožečih strank Komisiji predložili 3. julija 2007 v okviru svojih pripomb k temu, da je Komisija Odboru za tehnične ovire v trgovini Svetovne trgovinske organizacije (STO) predložila osnutek tridesete prilagoditve Direktive 67/548 tehničnemu napredku.

Poleg tega naj bi se uvodna izjava 2 izpodbijane direktive sklicevala na epidemiološke študije, ki so se opravljale, skupaj s študijo o tovarni družbe Eti Mine Works v Bandirmi (Turčija), katere rezultat – ki bi ga zlasti morali predložiti tožeči stranki – naj bi glede na besedilo navedene uvodne izjave lahko spremenil izpodbijane razvrstitve. Glede tega tožeči stranki in družba Borax zanikajo, da se ta uvodna izjava sklicuje le na eno študijo, ki poteka na Kitajskem. Pojasnjujejo, da se v nasprotju z izpodbijano direktivo prejšnje prilagoditve Direktive 67/548 tehničnemu napredku niso sklicevale na sodelovanje industrijskega sektorja. Nazadnje, ta sklicevanja naj bi dokazovala, da so se informacije, ki sta jih predložili tožeči stranki, upoštevale v postopku odločanja, ki je privedel do izpodbijanih razvrstitev, ter da naj bi bila tem informacijam in drugim informacijam, ki bi jih moral predložiti industrijski sektor, skupaj s tožečima strankama, posvečena posebna pozornost v naslednji reviziji te razvrstitve. Tožeči stranki naj bi bili zato prepoznani kot članici omejene skupine, sestavljene iz članov industrijskega sektorja, ki so predložili upoštevne informacije o boratnih snoveh. Torej naj bi bili v posebnem položaju, zaradi katerega se razlikujeta od vseh drugih oseb.

93 Petič, tožeči stranki trdita, da izpodbijane razvrstitve temeljijo na začasni oceni tveganja na podlagi Uredbe št. 793/93, v okviru katere sta predložili informacije in imeli procesne pravice. V tem okviru naj bi tožeči stranki kot uvoznici in proizvajalki, ki ju zadeva postopek ocenjevanja tveganja iz navedene uredbe, z drugimi družbami 26. marca 2004 predložili in podpisali izjavo o nameri v zvezi s tveganji, ki jih pomenijo prednostne snovi, in sicer borova kislina in dinatrijev tetraborat (v nadaljevanju: izjava o nameri). To ocenjevanje tveganja naj bi zadevalo le štiri družbe, ki so podpisale izjavo o nameri, med njimi družbo Eti Mine Works. Ta izjava naj bi bila sestavljena v okviru prve faze ocenjevanja tveganja, ki je zajemala ugotovitev nevarnih lastnosti v smislu členov 4 in 5 Uredbe Komisije (ES) št. 1488/94 z dne 28. junija 1994

o določitvi načel za ocenjevanje tveganja, ki ga obstoječe snovi predstavljajo za ljudi in okolje v skladu z Uredbo Sveta (EGS) št. 793/93 (UL L 161, str. 3). Dala naj bi informacije o oceni nevarnih lastnosti zadevnih snovi za zdravje ljudi, da bi država članica poročevalka, to je Republika Avstrija, ki je tudi podpisala navedeno izjavo, predhodno ocenila tveganja.

94 Tožeči stranki iz tega sklepata, da bodo izpodbijane razvrstitve pomembno vplivale na oceno tveganja, ki jo je sprožila izjava o nameri. V okviru te ocene bi moral namreč avstrijski poročevalec upoštevati ugotovitev o nevarnosti strupenosti za razmnoževanje, zaradi česar naj bi ta ugotovitev neposredno vplivala na oceno tveganja, ki ga pomenita borova kislina in dinatrijev tetraborat. Tako naj bi izpodbijana direktiva vplivala na sodelovanje tožečih strank pri tem ocenjevanju tveganja in na njuna pričakovanja o tem, kako bo to ocenjevanje izvedeno. Poleg tega naj bi Komisija opravila začasno oceno tveganja v skladu z načeli, določenimi v Uredbi št. 1488/94, ko je preučila merilo običajnega ravnanja in uporabe, določeno v Direktivi 67/548. Ta začasna ocena naj bi tako vplivala na oceno tveganja na podlagi Uredbe št. 793/93, ki jo je moral avstrijski poročevalec opraviti na podlagi izjave o nameri. Tožeči stranki iz tega sklepata, da je Komisija s svojo oceno nadomestila oceno avstrijskega poročevalca, ki še vedno poteka, in da lahko izpodbijana direktiva negativno vpliva na to oceno.

95 Iz tega naj bi sledilo, da sta tožeči stranki v posebnem položaju, ki ju individualizira kot naslovnika, ker sta prek družbe Eti Mine Works del skupine štirih gospodarskih subjektov, ki jih zadeva ocena tveganja na podlagi Uredbe št. 793/93, in ker izpodbijane razvrstitve vplivajo na to oceno tveganja, ker je nanjo vplivala ocena, ki jo je že opravila Komisija.

96 Nazadnje, tožeči stranki ob sodelovanju družbe Borax izpodbijata dejstvo, da je njuna tožba postala brezpredmetna zaradi razveljavitve Priloge I k Direktivi 67/548.

Presoja Splošnega sodišča

97 Najprej treba je preučiti, ali izpodbijane razvrstitve v izpodbijanih aktih posamično zadevajo tožeči stranki v smislu člena 230, četrti odstavek, ES.

98 Izpodbijana akta, skupaj z izpodbijanimi razvrstitvami, sta splošna, ker se uporabljata za objektivno določene položaje in imata pravne učinke za kategorijo splošno in abstraktno opredeljenih oseb, in sicer za vse fizične ali pravne osebe, ki proizvajajo in/ali tržijo zadevne snovi. Vendar dejstvo, da je akt po naravi in obsegu splošen, ker se uporablja za zadevne gospodarske subjekte na splošno, ne izključuje možnosti, da nekatere med njimi zadeva posamično (sodba Sodišča z dne 23. aprila 2009 v zadevi Sahlstedt in drugi proti Komisiji, C-362/06 P, ZOdl., str. I-2903, točka 29; sklepa Splošnega sodišča z dne 10. septembra 2002 v zadevi Japan Tobacco in JT International proti Parlamentu in Svetu, T-223/01, Recueil, str. II-3259, točka 29, in z dne 30. aprila 2003 v zadevi Villiger Söhne proti Svetu, T-154/02, Recueil, str. II-1921, točka 40; glej v tem smislu tudi sodbo Sodišča z dne 18. maja 1994 v zadevi Codorníu proti Svetu, C-309/89, Recueil, str. I-1853, točka 19).

99 Glede tega je treba opozoriti, da lahko oseba, ki ni naslovnik akta, trdi, da jo ta akt posamično zadeva v smislu člena 230, četrti odstavek, ES le, če nanjo vpliva zaradi nekaterih njenih posebnih značilnosti ali zaradi dejanskega položaja, zaradi katerega se razlikuje od vseh drugih oseb, in jo torej individualizira podobno kot naslovnika tega akta (sodba Sodišča z dne 15. julija 1963 v zadevi Plaumann proti Komisiji, 25/62,

Recueil, str. 197, 223, in sklep Sodišča z dne 26. novembra 2009 v zadevi Região autónoma dos Açores proti Svetu, C-444/08 P, neobjavljen v ZOdl., točka 36).

100 Poleg tega kadar odločba zadeva skupino oseb, ki so bile prepoznane ali prepoznavne takrat, ko je bil ta akt sprejet, na podlagi meril, značilnih za člane skupine, lahko te osebe ta akt posamično zadeva, ker so del omejenega kroga gospodarskih subjektov (sodba Sodišča z dne 22. junija 2006 v združenih zadevah Belgija in Forum 187 proti Komisiji, C-182/03 in C-217/03, ZOdl., str. I-5479, točka 60; zgoraj v točki 89 navedena sodba Komisija proti Infront WM, točka 71, in zgoraj v točki 98 navedena sodba Sahlstedt in drugi proti Komisiji, točka 30).

101 Vendar možnost, da se bolj ali manj natančno opredeli število ali celo identiteta pravnih subjektov, za katere se ukrep uporablja, nikakor ne pomeni, da jih je treba obravnavati, kot da jih ta ukrep zadeva posamično, če se ta uporaba izvaja na podlagi pravno ali dejansko objektivne okoliščine, ki je določena v spornem aktu (zgoraj v točki 98 navedena sodba Sahlstedt in drugi proti Komisiji, točka 31, in sklep Sodišča z dne 8. aprila 2008 v zadevi Saint-Gobain Glass Deutschland proti Komisiji, C-503/07 P, ZOdl., str. I-2217, točka 70).

102 Dopustnost te tožbe je treba preučiti z vidika teh načel.

103 Tožeči stranki menita, da ju izpodbijane razvrstitve posamično zadevajo v smislu člena 230, četrti odstavek, ES zaradi več posebnih značilnosti, ki jih je treba upoštevati kumulativno. Prvič, trdita, da izpodbijane razvrstitve škodijo obsegu in izvajanju njunih izključnih pravic, da v Unijo uvažata in v njej tržita borate iz turških rudnikov, ki jih upravlja družba Eti Mine Works. Kot imetnici teh pravic sta del omejenega kroga gospodarskih subjektov, ki so posebej prizadeti zaradi teh razvrstitev, ker te

razvrstitve tem pravicam dodajajo nove omejitve, ki otežujejo njihovo izvajanje. Drugič, družba Etimine je največja uvoznica boratnih snovi v Unijo. Tretjič, tožeči stranki sta prek turških organov in družbe Eti Mine Works, katerih ravnanje jima je mogoče pripisati, dejavno sodelovali v postopku prilagoditve Direktive 67/548 tehničnemu napredku, ki se je končal s sprejetjem izpodbijanih razvrstitev. Četrtič, uvodna izjava 2 izpodbijane direktive se sklicuje na informacije, ki sta jih predložili tožeči stranki, in sicer na študijo gospoda K. Petič, izpodbijane razvrstitve temeljijo na začasni oceni tveganja na podlagi Uredbe št. 793/93, v okviru katere sta tožeči stranki predložili informacije in imeli procesne pravice.

104 Prvič, glede izključnih pravic, na katere se sklicujeta tožeči stranki, je treba poudariti, da obstoj pridobljene ali subjektivne pravice – skupaj s pravico, podeljeno s splošnimi predpisi, na katerih obseg ali izvajanje lahko potencialno vpliva sporni akt – ne more individualizirati imetnika navedene pravice, zlasti kadar imajo lahko drugi gospodarski subjekti podobne pravice in so zato v enakem položaju kot imetnik (glej v tem smislu zgoraj v točki 98 navedeno sodbo Sahlstedt in drugi proti Komisiji, točki 32 in 34; sklepa Splošnega sodišča z dne 28. novembra 2005 v zadevi EEB in drugi proti Komisiji, T-94/04, ZOdl., str. II-4919, točke od 53 do 55, in z dne 11. septembra 2007 v zadevi Fels-Werke in drugi proti Komisiji, T-28/07, neobjavljen v ZOdl., točka 63).

105 Vendar v tej zadevi tožeči stranki razen splošne trditve, da obstaja skupaj 29 gospodarskih subjektov z izključnimi pravicami za pridobivanje boratov, na katere vplivajo izpodbijane razvrstitve (glej točko 89 zgoraj), nista niti opredelili teh gospodarskih subjektov niti pojasnili razlogov, zakaj bi ti ob upoštevanju njihovih posebnih značilnosti lahko sestavljali omejen krog v smislu sodne prakse, navedene v točki 100 zgoraj, ki ga ni več mogoče razširiti po začetku veljavnosti izpodbijanih razvrstitev (glej v tem smislu sodbo Sodišča z dne 26. junija 1990 v zadevi Sofrimport proti Komisiji,

C-152/88, Recueil, str. I-2477, točka 11, in sklep Splošnega sodišča z dne 6. septembra 2004 v zadevi SNF proti Komisiji, T-213/02, ZOdl., str. II-3047, točki 62 in 63). Še toliko bolj, tožeči stranki tudi nista dokazali, da sta v tej skupini gospodarskih subjektov posebno prizadeti zaradi oviranja izključnih pravic, ki jima dovoljujejo, da v Unijo uvažata in v njej tržita boratne snovi, ker so lahko drugi gospodarski subjekti v tej skupini imetniki podobnih pravic, katerih predmet sta uvoz in trženje takih snovi iz drugih tretjih držav, in trpijo enake posledice.

106 Tožeči stranki tudi nista dokazali, da je bil cilj ali posledica izpodbijanih razvrstitev vplivati na obseg navedenih izključnih pravic ali celo preprečiti njihovo izvajanje, kot v zadevah, v katerih sta bili izrečeni sodba Sodišča z dne 17. januarja 1985 v zadevi Piraiki-Patraiki in drugi proti Komisiji (11/82, Recueil, str. 207, točka 31) in zgoraj v točki 98 navedena sodba Codorníu proti Svetu (točki 21 in 22) (glej v tem smislu sklepa Sodišča z dne 21. novembra 2005 v zadevi SNF proti Komisiji, C-482/04 P, neobjavljen v ZOdl., točki 40 in 41, in z dne 17. februarja 2009 v zadevi Galileo Lebensmittel proti Komisiji, C-483/07 P, ZOdl., str. I-959, točke od 44 do 46). Treba je namreč poudariti, da izpodbijane razvrstitve ne vplivajo na izključne pravice tožečih strank, da v Unijo uvažata in v njej tržita boratne snovi iz turških rudnikov, ki jih upravlja družba Eti Mine Works. Dejstvo, da lahko te razvrstitve otežujejo izvajanje navedenih izključnih pravic, ne zadostuje za individualizacijo tožečih strank v smislu člena 230, četrti odstavek, ES, ker *a priori* enako vplivajo na vse gospodarske subjekte, ki opravljajo ali bi lahko opravljali dejavnosti, ki vključujejo uvoz in/ali trženje boratnih snovi v Uniji, ne glede na to, ali imajo za to izključne pravice ali ne (glej v tem smislu zgoraj v točki 98 navedeno sodbo Sahlstedt in drugi proti Komisiji, točki 32 in 34; glej tudi nasprotne sklepne predloge generalnega pravobranilca Bota k tej sodbi, ZOdl., str. I-2906, točke od 116 do 119). Glede tega je treba pojasniti, da možnost, da bi tožeči stranki utrpeli – celo resno – gospodarsko škodo zaradi izpodbijanih razvrstitev, ni zadosten dokaz, da ju navedene razvrstitve individualizirajo glede na vse druge gospodarske subjekte, ki bi lahko bili izpostavljeni podobnim posledicam (glej

v tem smislu sklep Splošnega sodišča z dne 29. junija 2006 v zadevi Nürburgring proti Parlamentu in Svetu, T-311/03, neobjavljen v ZOdl., točki 65 in 66).

107 Drugič, celo ob predpostavki, da je družba Etimine največja uvoznica boratov v Unijo, to ne spremeni dejstva, da je le eden od več gospodarskih subjektov, na katere se izpodbijani akt nanaša v njihovem objektivnem položaju uvoznikov boratov in ki so glede na izpodbijane razvrstitve v primerljivem položaju. Manjši gospodarski subjekt s podobnimi distribucijskimi pravicami bo namreč izpostavljen primerljivim ekonomskim težavam, saj navedene razvrstitve vplivajo na vse subjekte s takim položajem ter sorazmerno glede na njihovo velikost in obseg njihove komercialne dejavnosti, povezane z borati (glej v tem smislu in po analogiji sodbo Splošnega sodišča z dne 2. marca 2010 v zadevi Arcelor proti Parlamentu in Svetu, T-16/04, ZOdl., str. ll-211, točka 111). V vsakem primeru glede tega številke v absolutnem smislu in v odstotkih, ki sta jih navedli tožeči stranki (glej točko 90 zgoraj), niso dovolj primerljive s številkami drugih gospodarskih subjektov, kot je družba Borax, ki glede na svoje izjave tudi uvaža veliko količino boratov iz Združenih držav Amerike v Unijo. Tako tožeči stranki nista pravno zadostno dokazali, da je lahko družba Etimine zaradi domnevnega položaja največjega uvoznika boratov v Unijo, ki se ji pripisuje, individualizirana – tako kot tožeče stranke v zadevah, v katerih sta bili izrečeni zgoraj v točki 90 navedeni sodbi Extramet Industrie proti Komisiji (točka 17) ter BUPA in drugi proti Komisiji (točki 78 in 79) – glede na vse druge gospodarske subjekte, ki opravljajo primerljivo gospodarsko dejavnost.

108 Tretjič, treba je presoditi, ali lahko tožeči stranki učinkovito trdita, da se izpodbijane razvrstitve posamično nanašajo nanju, po eni strani, zaradi njunega dejavnega sodelovanja in sodelovanja družbe Eti Mine Works in turških organov v postopku, ki je privedel do sprejetja teh razvrstitev, in po drugi strani, zaradi njunega procesnega položaja v postopku ocenjevanja tveganja na podlagi Uredbe št. 793/93.

109 Glede tega je treba najprej opozoriti, da dejstvo, da oseba sodeluje v postopku sprejetja akta Unije, to osebo lahko individualizira glede na zadevni akt samo, če so v zakonodaji Unije določena procesna jamstva za to osebo. Kadar torej določba zakonodaje Unije nalaga, da je treba, zato da se sprejme neka odločba, slediti postopku, v katerem fizična ali pravna oseba lahko zahteva morebitne pravice, med katerimi je pravica do izjave, posebni pravni položaj to osebo, ki ga uživa, lahko individualizira v smislu člena 230, četrti odstavek, ES (glej zgoraj v točki 106 navedeni sklep Galileo Lebensmittel proti Komisiji, točka 53 in navedena sodna praksa).

110 Nato je treba pojasniti, da je taka individualizacija vendarle priznana le, če so navedena procesna jamstva tista, ki so določena v veljavni zakonodaji (glej v tem smislu sodbo Sodišča z dne 1. aprila 2004 v zadevi Komisija proti Jégo-Quéré, C-263/02 P, Recueil, str. I-3425, točka 47; sklep Sodišča z dne 8. decembra 2006 v zadevi Polyelectrolyte Producers Group proti Komisiji in Svetu, C-368/05 P, neobjavljen v ZOdl., točka 58, zgoraj v točki 106 navedeni sklep Galileo Lebensmittel proti Komisiji, točki 46 in 54; sodbi Splošnega sodišča z dne 11. septembra 2002 v zadevi Pfizer Animal Health proti Svetu, T-13/99, Recueil, str. II-3305, točka 101, in v zadevi Alpharma proti Svetu, T-70/99, Recueil, str. II-3495, točka 93). Iz sodne prakse torej izhaja, da dejavno sodelovanje tožeče stranke v postopku, zlasti kadar je namenjen sprejetju splošnih aktov, lahko to stranko individualizira le, če to sodelovanje temelji na takih procesnih jamstvih (glej v tem smislu sklepa Splošnega sodišča z dne 30. januarja 2001 v zadevi La Conqueste proti Komisiji, T-215/00, Recueil, str. II-181, točki 42 in 43 ter navedena sodna praksa, in z dne 14. decembra 2005 v zadevi Arizona Chemical in drugi proti Komisiji, T-369/03, ZOdl., str. II-5839, točka 73).

111 Vseeno je treba ugotoviti, da tožeči stranki sami priznavata, da nimata takih procesnih jamstev na podlagi Direktive 67/548 ali Uredbe št. 1272/2008.

112 Glede izpodbijane direktive je dovolj opozoriti, da upoštevna procesna pravila, ki opredeljujejo postopek njenega sprejetja, zlasti točke od 4.1.2 do 4.1.5 Priloge VI k Direktivi 67/548, namreč ne določajo takih procesnih jamstev za gospodarske subjekte, na katere bi morda vplival izid postopka prilagoditve Direktive 67/548 tehničnemu napredku (glej v tem smislu zgoraj v točki 110 navedeni sklep z dne 14. decembra 2005 v zadevi Arizona Chemical in drugi proti Komisiji, točke od 72 do 80 in navedena sodna praksa).

113 Enako velja za določbe Uredbe št. 1272/2008, zlasti za člena 53(1) in 54(3) te uredbe v povezavi s členom 5a, od (1) do (4), Sklepa 1999/468 (glej točke od 20 do 22 zgoraj), ki urejajo sprejetje izpodbijane uredbe. Te presoje ne izpodbija dejstvo, da člen 37, od (2) do (4), Uredbe št. 1272/2008 (glej točko 19 zgoraj) določa, da ima proizvajalec, uvoznik ali nadaljnji uporabnik snovi pravico, da agenciji ECHA predloži predlog za usklajeno razvrstitev in označitev snovi in da potem ko morda predloži pripombe, dobi mnenje odbora za oceno tveganja agencije ECHA. Morebitna procesna jamstva, določena v členu 37 Uredbe št. 1272/2008, se namreč uporabljajo le, če tak predlog predloži nacionalni organ, proizvajalec, uvoznik ali nadaljnji uporabnik, kar se v tej zadevi ni zgodilo.

114 Ker se tožeči stranki sklicujeta na svoj procesni položaj na podlagi Uredbe št. 793/93, je treba ugotoviti, da ta uredba v členih od 6 do 10 kot posebne procesne pravice in obveznosti (glej točke od 23 do 26 zgoraj) seveda določa dejavno sodelovanje zainteresiranih gospodarskih subjektov v postopku ocenjevanja tveganja, da se pripravijo prednostni seznam zadevnih snovi in morebitni predlogi strategij ali ukrepov, predvsem za omejitev ugotovljenih tveganj. Vendar je treba ugotoviti, da se določbe Uredbe št. 793/93 ne uporabljajo za postopek razvrstitve snovi kot nevarne snovi in da je postopek ocenjevanja tveganja, ki ga pomenijo borati – ki kot priznavata sami

tožeči stranki, še ni bil končan v smislu člena 11(2) navedene uredbe, ko so bile sprejete izpodbijane razvrstitve –, ločen od postopka, končanega s sprejetjem izpodbijanih razvrstitev. To presojo potrjuje člen 11, od (1) do (3), Uredbe št. 793/93, v skladu s katerim se lahko Komisija le na podlagi končane ocene tveganja in morebitne strategije, ki jo priporoči poročevalec, odloči, če je potrebno, za predlog ukrepov na ravni Skupnosti v okviru Direktive 76/769 ali drugih ustreznih obstoječih instrumentov Skupnosti (glej točko 26 zgoraj). Vendar je treba ugotoviti, da v teh določbah niso določeni pogoji, pod katerimi lahko izid ocene tveganja privede do predloga za razvrstitev zadevne snovi na podlagi Direktive 67/548, celo na podlagi Uredbe št. 1272/2008, kar dokazuje, da postopek ocenjevanja tveganja ni odvisen od postopka razvrstitve snovi kot nevarne snovi.

115 Zgoraj navedene določbe Uredbe št. 793/93 torej ne potrjujejo procesnih jamstev, ki se uporabljajo za razvrstitev snovi kot nevarne snovi na podlagi Direktive 67/548 ali Uredbe št. 1272/2008. Prav tako ne določajo povezave med postopkom ocenjevanja tveganja, ki ga pomeni neka snov, in postopkom, namenjenim za tako razvrstitev snovi kot nevarne snovi, iz katere bi bilo mogoče sklepati, da se v zadnjenavedenem postopku uporabljajo procesna jamstva, podeljena z Uredbo št. 793/93.

116 Tako je treba zavrniti trditev, da lahko ta procesna jamstva in njihovo uveljavljanje v postopku ocenjevanja tveganja individualizirajo tožeči stranki glede na izpodbijane razvrstitve, saj te niso izid postopka ocenjevanja tveganja na podlagi Uredbe

št. 793/93, temveč so izid ločenih postopkov prilagoditve Direktive 67/548 in Uredbe št. 1272/2008 tehničnemu napredku, v katerih tožeči stranki nimata takih jamstev.

117 Poleg tega, ker ne obstaja procesno jamstvo, povezano z zadnjenavedenima postopkoma, ni mogoče sprejeti trditve, da sta tožeči stranki individualizirani, ker sta dejavno sodelovali v postopkih, ki so privedli do izpodbijanih razvrstitev. Zato ni treba odločiti o vprašanju, ali se lahko sodelovanje družbe Eti Mine Works in turških organov v navedenih postopkih upošteva za presojo dopustnosti te tožbe.

118 Četrtič, treba je zavrniti tudi trditev, da se uvodna izjava 2 izpodbijane direktive izrecno sklicuje na informacije, ki so jih predložili turški organi, zlasti na študijo gospoda K. Glede tega je dovolj ugotoviti, da ta uvodna izjava, razen sklicevanja na kitajsko študijo, ki je potekala, ni jasna in ne opredeljuje natančno niti istovetnosti niti vira informacij, ki so se upoštevale v postopku prilagoditve Direktive 67/548 tehničnemu napredku. V vsakem primeru in ne glede na to, ali se tožeči stranki kot hčerinski družbi družbe Eti Mine Works, ki jo nadzira turška država, lahko učinkovito sklicujeta na to trditev, ni dokazano, da te informacije vključujejo študijo gospoda K. ali da so te informacije prav tiste, ki so jih turški organi predložili v zadevnem postopku.

119 V teh okoliščinah je treba sklepati, da tožeči stranki nista dokazali, da ju izpodbijane razvrstitve v izpodbijanih aktih zaradi več njunih posebnih značilnosti posamično zadevajo v smislu člena 230, četrti odstavek, ES.

120 Zato je treba njun predlog za delno razglasitev ničnosti izpodbijanih aktov zavreči kot nedopusten z vidika člena 230, četrti odstavek, ES.

121 Glede na vse zgornje premisleke in ne da bi se bilo treba izreči o predlogu za ustavitev postopka o tožbi v delu, v katerem se nanaša na delno razglasitev ničnosti izpodbijane direktive, je treba tožbo v celoti zavreči kot nedopustno.

Stroški

122 V skladu s členom 87(2) Poslovnika se neuspeli stranki naloži plačilo stroškov, če so bili ti priglašeni. Tožeči stranki nista uspeli, zato se jima v skladu s predlogi Komisije naloži plačilo stroškov.

123 V skladu s členom 87(4), prvi pododstavek, Poslovnika države članice, ki se kot intervenientke udeležijo postopka, nosijo svoje stroške. Kraljevina Danska zato nosi svoje stroške.

124 V skladu s členom 87(4), tretji pododstavek, lahko Splošno sodišče intervenientu naloži, naj nosi svoje stroške. V tej zadevi družba Borax, ki je intervenirala v podporo predlogom tožečih strank, nosi svoje stroške.

Iz teh razlogov je

SPLOŠNO SODIŠČE

sklenilo:

1. Tožba se zavrže kot nedopustna.

2. Etimine SA in AB Etiproducts Oy nosita svoje stroške in stroške, ki jih je priglasila Evropska komisija.

3. Kraljevina Danska in Borax Europe Ltd nosita svoje stroške.

V Luxembourgu, 7. septembra 2010.

Sodni tajnik
E. Coulon

Predsednik
M. Jaeger

Stvarno kazalo

Pravni okvir ..... II - 4024

Določbe pogodb ES in PEU ..... II - 4024

Direktiva 67/548 ..... II - 4025

Postopek prilagoditve Direktive 67/548 tehničnemu napredku ..... II - 4029

Delna razveljavitev, sprememba in nadomestitev Direktive 67/548 z Uredbo št. 1272/2008 ..... II - 4029

Uredbi (EGS) št. 793/93 in (ES) št. 1907/2006 ..... II - 4035

Dejansko stanje ..... II - 4038

Tožeči stranki in zadevne snovi ..... II - 4038

Postopek, ki je privedel do izpodbijanih razvrstitev ..... II - 4039

Postopek in predlogi strank ..... II - 4049

Pravo ..... II - 4054

Uporaba člena 263, četrti odstavek, PDEU ..... II - 4054

Trditve strank ..... II - 4054

Presoja Splošnega sodišča ..... II - 4055

Dopustnost te tožbe ..... II - 4059

Trditve strank ..... II - 4059

Presoja Splošnega sodišča ..... II - 4065

Stroški ..... II - 4074